

VẤN ĐỀ VỀ VIỆC CHIA SẺ

Bài của Don Hyun

(Dựa trên một câu chuyện có thật)

Chóp chếp, chóp chếp, chóp chếp. Andrew nuốt bỏng ngô của mình và lấy thêm một nắm khác.

Anh trai của cậu, là Caleb, ngồi phịch xuống chiếc ghế dài bên cạnh. “Này, cho anh xin một ít nhé?”

Andrew không rời mắt khỏi TV. “Không.”

“Ồ, thôi nào. Em có thể chia sẻ một ít mà.”

Caleb với đến tô bỏng ngô, nhưng Andrew đã giật lấy nó.

“Không! Em đã nói với anh rồi. Đừng hỏi lại!”

“Được lắm.” Caleb đứng dậy và rời khỏi phòng.

Ngày hôm sau, Andrew vào bếp. Caleb đang làm món sushi bằng cơm, rong biển và thịt lợn đóng hộp.

Miệng của Andrew chảy nước miếng. “Cho em mấy miếng nha?”

Caleb trả lời: “Không.”

Điều đó khiến Andrew thực sự tức điên. Cậu bé chạy xuống nhà mách với Cha.

“Tại sao Caleb lại ích kỷ như vậy?” cậu bé hỏi.

Cha cau mày. “Hôm qua Cha thấy rằng con đã không chia sẻ bỏng ngô của mình với anh. Thế thì sao Caleb lại nên chia sẻ với con khi mà con không chia sẻ với anh ấy?”

“Bởi vì anh ấy là anh của con!” Andrew đáp.

“Vậy tại sao con lại không chia sẻ với anh ấy?”

“Anh ấy cũng có bao giờ chia sẻ với con đâu! Hơn nữa, con làm món đó cho mình chứ đâu có làm cho anh ấy”, Andrew nói. Nhưng cậu bé cảm thấy hơi tệ. Có lẽ cậu ấy thật sự xấu tính khi không chịu chia sẻ.

“Con có biết rằng ở Hàn Quốc, việc chia sẻ thực sự rất quan trọng không?” Cha hỏi. Gia đình của Andrew đến từ Hàn Quốc. “Chia sẻ là một cách để cho ai đó thấy rằng con quan tâm đến họ. Vậy nên, nếu con không chia sẻ, điều đó giống như đang nói rằng con không quan tâm đến họ.”

“Nhưng con thực sự quan tâm đến Caleb.”

Andrew nghĩ về những gì Chúa Giê Su có thể làm. Cậu bé nhớ lại Chúa Giê Su yêu thương mọi người như thế nào—ngay cả những người đối xử tệ bạc với Ngài.

“Con nghĩ là con sẽ chia sẻ với Caleb vào ngày mai và xem mọi việc sẽ diễn ra như thế nào,” cậu bé nói với Cha.

Cha mỉm cười. “Cha nghĩ đó thật là một ý kiến hay.”

Khi Andrew đi ngủ vào đêm hôm đó, cậu bé nghĩ về những điều tử tế khác mà em có thể làm cho Caleb. Cậu bé rất hào hứng để bắt đầu chia sẻ!

Sáng hôm sau, Andrew tỉnh dậy và rất ngạc nhiên. Caleb đã làm bữa sáng dành riêng cho Andrew!

“Cha đã nói chuyện với anh về việc chia sẻ,” Caleb nói. “Anh muốn làm điều tốt hơn. Vậy nên, anh đã làm bữa sáng này cho em.”

“Cảm ơn anh!” Andrew đáp. “Em cũng muốn làm điều tốt hơn!”

Cuối ngày hôm đó, Andrew và Caleb cùng xem một bộ phim. Andrew để Caleb chọn phim. Sau đó, cậu bé đã làm một ít bỏng ngô chỉ dành cho Caleb! Cậu nhìn vào bên trong tô bỏng ngô. Giống như bỏng ngô đang nói, “ĂN TÔI ĐI!” Nhưng Andrew không ăn tí nào. Cậu bé đưa cho tô bỏng ngô cho Caleb và nói, “Tất cả là của anh. Em xin lỗi vì hôm trước em đã không chia sẻ.”

Andrew đã chia sẻ với Caleb cả tuần. Em ấy để Caleb đọc sách của mình. Em ấy để Caleb sử dụng bút lông của mình. Em ấy để Caleb chơi với món đồ chơi yêu thích của mình. Em ấy thậm chí còn cho Caleb thêm một lượt khi họ cùng chơi một trò chơi.

Andrew càng chia sẻ nhiều với Caleb, thì Caleb càng chia sẻ với em ấy nhiều hơn! Chẳng bao lâu họ đã làm những điều tốt đẹp cho nhau mọi lúc. Andrew biết rằng Cha Thiên Thượng đang giúp em chia sẻ với anh trai mình. Andrew không hoàn hảo như Chúa Giê Su, nhưng em ấy đang cố gắng để giống Ngài hơn mỗi ngày. ●

Câu chuyện này diễn ra ở Hoa Kỳ.

